

פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971

בתי משפט וסדרי דין – ראיות

11. אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה; נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתם עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה בעדות על כך ממי שהיה נוכח באותו מעמד. אמרה שנרשמה כאמור מותר להוכיחה אף בתצהיר בכתב של מי שהיה נוכח באותו מעמד, אם הנאשם מיוצג וסניגורו הסכים לכך או — כאשר האמרה נוגעת לאישום בעוון או בחטא — אם הנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את האמרה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שהאמרה היא אמרתו וויתר על חקירת מקבל האמרה.

הוכחת אמרה של נאשם (תיקון מס' 5) תש"ס-1979 ת"ט תש"ס-1980

12. (א) עדות על הודיית הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודיה ובית המשפט ראה שההודיה היתה חפשית ומרצון.

הודיה

(ב) בית המשפט רשאי לקבל כראיה, להוכחת הנסיבות שבהן ניתנה הודיית נאשם, גם תצהיר בכתב של מקבל ההודיה, שבו הוא מפרט את נסיבות גביית ההודיה ומצהיר כי ההודיה היתה חפשית ומרצון, והוא אם נתקיים אחד מאלה:

(תיקון מס' 5) תש"ס-1979

(1) הנאשם מיוצג וסניגורו ויתר על חקירת מקבל ההודיה;

(2) ההודיה היתה על עבירה שהיא עוון או חטא והנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את ההודיה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שההודיה היתה חפשית ומרצון וויתר על חקירת מקבל ההודיה.

חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו

1. זכויות היסוד של האדם בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן-חורין, והן יכובדו ברוח העקרונות שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל.

עקרונות יסוד (תיקון מס' 1) תשנ"ד-1994

א1. חוק-יסוד זה, מטרתו להגן על כבוד האדם וחירותו, כדי לעגן בחוק-יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

מטרה (תיקון מס' 1) תשנ"ד-1994

2. אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

שמירה על החיים הגוף, והכבוד שמירה על הקנין

3. אין פוגעים בקנינו של אדם.

4. כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו.

הגנה על החיים, הגוף והכבוד

5. אין נוטלים ואין מגבילים את חירותו של אדם במאסר, במעצר, בהסגרה או בכל דרך אחרת.

חירות אישית

8. אין פוגעים בזכויות שלפי חוק-יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו.

פגיעה בזכויות (תיקון מס' 1) תשנ"ד-1994

10. אין בחוק-יסוד זה כדי לפגוע בתקפו של דין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק-היסוד.

סמולת דינים

11. כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את הזכויות שלפי חוק-יסוד זה.

פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], תשמ"ג-1983

4. **מפקח רשאי –** סמכויות מפקחים [4]
- (1) להשיג, בדרך שנקבעה בתקנות, כל דוגמת מזון;
- (2) להיכנס לחצרים שמוכרים בהם מזון כדי להשיג דוגמאות לאנליזה או כדי לברר אם מפירים שם פקודה זו או תקנות שלפיה;
- (3) להשיג – אך ורק לבקשת הקונה או הנשגר, או בהסכמתם – כל דוגמת מזון במקום שמוסרים אותו ובמהלך המסירה לידיהם.
5. **מפקח ימציא לרופא המחוז או הנפה הנוגעים בדבר, לשם אנליזה בידי כימאי ממשלתי –** חובותיו של מפקח [5]
- (1) כל דוגמת מזון שהשיג בתוקף סמכותו שבסעיף 4(1), אם הוא חושד כי היא נמכרה לו בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שלפיה;
- (2) כל דוגמת מזון שהשיג בתוקף סמכותו שבסעיף 4(3), אם הוא חושד כי היא נמכרה בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שלפיה.
6. **כימאי ממשלתי יערוך, בהקדם האפשרי, אנליזה לכל דוגמת מזון שהמציא לו מפקח ויתן לרופא המחוז או הנפה הנוגעים בדבר תעודה – לפי הטופס שבתוספת או בדומה לו ככל האפשר – שבה יפורטו תוצאות האנליזה.** אנליזה של דוגמאות מזון [7]
7. **רופא ממשלתי, שמצא כי מזון המוצג למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, רשאי לפסול מזון כזה ולצוות על השמדתו, או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל.** פסילת מזון והשמדתו [6]
8. **(א) מפקח רשאי לבדוק ולבקר כל מזון שיובא לישראל או שנשלח לכל מקום בישראל, בין בהיותו במעבר ובין לאחר הגיעו ליעדו, וליטול ממנו דוגמאות ולהעבירן לבדיקה או אנליזה; כל דוגמה הניטלת כך בבית המכס, תינטל בלא תשלום.** ביקורת ובדיקה של מזון שבמעבר [8]
- (ב) מזון כאמור יחד עם מזון דומה לו שבאותו משלוח, ניתן לעכב בשמירת אגף המכס ומע"מ, לפי שיקול דעתו של המנהל או של מנהל המכס ומע"מ, עד שיושלמו הבדיקה או האנליזה הדרושות; ובלבד שהבדיקה או האנליזה תבוצע בהקדם האפשרי.**
- (ג) הראו בדיקה או אנליזה כאמור שהמזון זויף או שניתן לו תיאור כוזב, או שהוא מזון אסור, או שאינו תואם בדרך אחרת את הוראות פקודה זו או תקנות שלפיה, רשאי שופט בית משפט שלום, לפי צו חתום ביד המנהל או רופא ממשלתי המופקד על לשכת בריאות מחוזית, לצוות כי המזון וכל מזון דומה לו שנכלל באותו משלוח –**
- (1) יחולט וכן רשאי לצוות כי יושמד;
- (2) יוחזר לנמל המוצא של המשלוח;
- (3) יותר ליבוא לאחר התווייתו מחדש להנחת דעתו של המנהל;
- (4) יטופל או ייעשה בו בדרך אחרת, כפי שיוורה המנהל.
- (ד) נתגלה מתוך בדיקה או אנליזה כאמור כי מזון כלשהו עלול להזיק לבריאותו של אדם, או שאינו ראוי למאכל אדם, מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, רשאי רופא ממשלתי לפסול את המזון ולצוות להשמידו או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל אדם; הודעה על כך תישלח לבעל המזון לפני ביצועו של הצו או לאחריו לפי ראות עיניו של הרופא.**
9. **רשות מקומית תורה לפקידיה ליטול דוגמאות מפעם לפעם, לפי הצורך, כדי להבטיח מכירת מזון טהור ואמיתי.** חובת רשות מקומית [9]

חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015

פרק א': מטרה ופרשנות

מטרה

1. חוק זה נועד –

- (1) להסדיר את אחריותם של יצרן מזון ויבואן מזון, את הפיקוח על ייצור מזון ועל ייבואו, והכול כדי להבטיח כי המזון מסופק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים, ובכלל זה בתנאי ייצור נאותים, המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון;
- (2) להסדיר את אחריותו של משווק מזון וחובותיו בכל שלב משלבי העברת המזון מעת ייצורו, דרך ייבואו ועד מקום המכירה ישירות לצרכן ולפקח על קיומן, והכול כדי להבטיח כי המזון הנמכר יוצר בידי גורם המורשה לכך, ואם יובא – שהיבואן בעל תעודת יבואן רשום, וכן כדי להבטיח כי המזון משווק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון;
- (3) לקבוע אמות מידה לאיכות, תקינות ובטיחות המזון בישראל, בהתאם למקובל באסדרה במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בין-לאומיים מקובלים ולפיקוח המבוסס על ניהול סיכונים ליישום עקרונות ההסדרים כפי שנקבעו לפי חוק זה;
- והכול במגמה לאפשר זמינות והנגשה של מגוון מזון בעלויות סבירות לכלל הציבור, תוך שמירה על בריאות הציבור.

4. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון בניגוד לחיקוק המנוי בפסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחיקוק כאמור.

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון בניגוד לחיקוק

5. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון שמתקיים לגביו אחד מאלה:

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון פסול

- (1) המזון אינו ראוי למאכל אדם;
- (2) המזון יוצר, יובא או נמכר בתנאי תברואה בלתי נאותים;
- (3) יש במזון חומר רעיל או מזיק, מהסוגים כמפורט בתוספת הראשונה, אלא אם כן הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה כאמור;
- (4) יש במזון חומר מחולל מחלה בבני אדם, אלא אם כן הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה;
- (5) נמצא במזון גוף זר שאינו חלק מהחומרים המשמשים באופן שיטתי בייצור אותו מזון;
- (6) אריזת המזון נפגמה באופן העלול לחשוף את המזון בתוכה לזיהום, לגורמי סיכון סביבתיים או לרקב;
- (7) המזון התקלקל, ובלבד שהקלקול אינו על פי אופיו והרכבו של המזון, ולרבות כל אחד מאלה:

(א) אריזתו התנפחה;

(ב) יש בו עובש נראה לעין;

(ג) רכיב בו תסס או החמיץ.

(ב) המזון יוצר, יובא או נמכר שלא בהתאם להוראות שחלות עליו, לפי העניין, לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים.

6. עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון שיש בו ליקוי מהליקויים המפורטים להלן במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו:

ייצור, ייבוא או מכירה של מזון שיש בו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון או באיכותו

(1) המזון רקוב או שיש בו רקב;

(2) המזון עבר שינוי לא אופייני של צבע, מרקם, ריח או טעם שלא כחלק שיטתי מתהליך ייצורו;

- (3) המזון הושחת;
- (4) נמצא במזון או התווסף לו או לאריזתו, חומר רעיל או מזיק, דבר אחר שלא צריך להימצא בו, או מזהם, ובכלל זה מזהם ביולוגי או כימי;
- (5) חסר בו רכיב או חומר שצריך להימצא בו, כולו או חלקו, והכול בין שהרכיב או החומר מופיע ברכיבי המזון על גבי התווית ובין אם לאו.
7. לא יציע אדם לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, והכול אם הוא עלול לפגוע בבריאות של אדם.
8. (א) עוסק במזון לא ייצר, ייבא או ימכור מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, אלא אם כן השר קבע כי התוסף או החומר מותרים לשימוש ובתנאים שקבע.
- (ב) (1) לא ייצר יצרן מזון תוך שימוש בחומר מסייע ייצור שנקבעו לגביו הוראות בתקנות, אלא בהתאם לאותן הוראות;
- (2) לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון הכולל חומר כאמור בפסקה (1) אלא בהתאם להוראות כאמור באותה פסקה.
- (ג) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק של תוספי מזון, חומרי טעם וריח וחומרים מסייעי ייצור או שימוש בהם בייצור מזון.
167. (א) מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי שמצא כי מזון המיועד למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, רשאי לפסול את המזון ולצוות על השמדתו או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל; לעניין סעיף זה, יראו גם כל מוצר המוצג למכירה וכל מזון שטרם ניתנה לגביו תעודת שחרור כמזון המיועד למכירה.
- (ב) לא יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על פסילת מזון, על השמדתו או על מניעת השימוש בו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הודיע על כך ליצרן, ליבואן או למשווק שהמזון ברשותו, זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; החלטה לפי סעיף זה תתקבל לא יאוחר משבעה ימי עבודה לאחר המועד שבו נטענו הטענות.
- (ג) הורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א), רשאי היצרן, היבואן, או המשווק, לפי העניין, לעתור לבית משפט לעניינים מינהליים בתוך 14 ימים ממועד קבלת ההחלטה; השמדת המזון בהתאם להחלטה כאמור לא תבוצע אלא בחלוף המועד להגשת העתירה, אלא אם כן הסכים, בכתב, היצרן, היבואן או המשווק לביצוע ההשמדה בטרם המועד האמור.
- (ד) עד לקבלת החלטה כאמור בסעיף קטן (א) או עד לקבלת החלטת בית משפט לפי סעיף קטן (ג), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך או הרופא הממשלתי או מי שהוא הסמיכו לכך, לפי העניין, להוציא את המזון מידי המחזיק בו ולאחסנו במקום שירה, ובכלל זה בנמל או בפיקוח המכס, או להורות למחזיק להעביר את המזון למקום אחסנה שירה; כמו כן רשאי מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך לדרוש ערובה בגובה שקבע השר להבטחת מימון הוצאות האחסנה עד לשמיעת הטענות והחלטה לגביהן.
- (ה) מצא מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לתת הוראה על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אף אם לא הודיע על כך קודם לכן לעוסק במזון ובלו שנתן לו הזדמנות לטעון טענות לפי סעיף קטן (ב):
- (1) המזון שנדרש לתת לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיש;
- (2) המזון שנדרש לתת לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיל אך מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי נוכח כי קיים חשש מידי לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, אם לא תינתן הוראת ההשמדה אף בטרם שמיעת הטענות;
- (3) לא ניתן להעביר את המזון לאחסון בלי שהדבר יעלה כדי השמדתו, או שיש בכך משום נטל בלתי סביר;
- (4) לא ניתנה ערובה לפי סעיף קטן (ד), במועד שנקבע בדרישה האמורה;
- (5) לא ניתן לאתר את היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו במאמץ סביר.

הצעת מזון לציבור
העלול לפגוע
בבריאותו

הוספת חומרים למזון

פסילת מזון והשמדתו

- (1) היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו יישא בעלות ההוצאות לשם שמירה, הובלה, אחזקה והשמדה של מזון לפי סעיף זה.
- (2) ניתנה הוראה להשמדת מזון לפי סעיף זה, יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על העברת המזון לאתר מסוים לביצוע ההשמדה, ורשאי הוא להורות על דרכי ההשמדה.

פרק ט': סמכויות פיקוח ואכיפה

סימן א': הסמכת מפקחים

244. השר רשאי להסמיך לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, כולן או חלקן, מפקחים מקרב אלה:

הסמכת מפקחים

- (1) עובד משרד הבריאות;
- (2) עובד מדינה במשרד ממשלתי אחר – בהסכמת השר הממונה על אותו משרד;
- (3) רופא ממשלתי שהוא עובד רשות מקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית;
- (4) רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיפים 194 או 195;
- (5) רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף 191;
- (5)¹ תברואן או מפקח, שהוא עובד הרשות המקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית, ולגבי תחום הרשות.

245. לא יוסמך מפקח לפי סעיף 244, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

תנאים להסמכת מפקחים

- (1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטיו, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;
- (2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים;
- (3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

סימן ב': סמכויות מפקחים

246. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח, למעט מפקח כאמור בסעיף 244(5) –

סמכויות פיקוח

- (1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;
- (2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה ומסמך הדרושים לו לשם מילוי תפקידו; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;
- (3) לערוך מדידות ובדיקות או ליטול דגימות של מזון או של חומרים העשויים לדעתו לשמש רכיב במזון או לשמש בייצורו, לזהם מזון או להשפיע על איכותו בדרך אחרת, לרבות אריזתו וחומרים הבאים עמו במגע, וכן למסור את המדידות, הבדיקות והדגימות למעבדה, לשם בדיקתן, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת; דגימה כאמור תינטל בלא תשלום;
- (4) להיכנס לכל מקום שבו מייצרים או מוכרים מזון, לרבות מקום המשמש לאחסנת מזון או לכלי תחבורה כשהוא נייח, וכן לתחנת הסגר או לגמל או למקום אחר שבו מוחזק מזון, כדי לבדוק אותו ואת תהליכי ייצורו, ייבואו או מכירתו, ואולם לא ייכנס מפקח למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;
- (5) (א) לשם בדיקת קיום התנאים לפי סעיף 155(2), ברישיון ההובלה – לזמן מוביל מזון שהגיש בקשה לרישיון הובלה או לחידושו להתייצב במקום והמועד שעליהם יורה או לחייב מוביל מזון מסוים להתייצב לבדיקה עם רכב ההובלה במקום שאינו

¹ הכפילות המספור במקור.

תחנת בדיקה קבועה במועד שיורה ;

(ב) בדיקה לפי פסקה זו תבצע במקום שהגעה אליו לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה ובמועד שיהיה בשעות העבודה של הנהג באותה נסיעה ולא יגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה ;

(ג) לא יפעיל מפקח סמכויות לפי פסקה זו אלא אם כן מנהל שירות המזון הסמיכו לכך.

247. בלי לגרוע מסמכותו לפי סעיף 246(3), מפקח שאינו עובד משרד הבריאות, ימציא לרופא המחוזי הנוגע בדבר ולמנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, כל תוצאת בדיקת מעבדה או דגימה שמהן עולה חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה.

מסירת תוצאות
בדיקות ודגימות בידי
מפקח שאינו עובד
משרד הבריאות

248. התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה רשאי מפקח, למעט מפקח כאמור בסעיף 244(5)

סמכויות אכיפה

(1) לחקור כל אדם שלדעתו קשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור ; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים ;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה או העשוי לשמש ראיה לביצוע עבירה כאמור ; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים ; לעניין זה, "חפץ" – לרבות מסמך, מזון, כלי רכב המובילים מזון, אמצעים לייצור מזון ותומרי אריזה ;

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו ; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

250. (א) הפעלת סמכויות מפקח לפי סעיפים 246, 248 ו-249, אך למעט הפעלת סמכויות הפיקוח לפי פרק ח', תיעשה בהתאם להוראות שעליהן יורה מנהל שירות המזון בנוהל, בשים לב לצורך באחידות בהפעלת הסמכויות ובהגשמת מטרת חוק זה ; נהלים כאמור ייקבע, בין השאר, בהתאם לניהול סיכונים מקובל בתחום המזון במדינות מפותחות ליישום עקרונות ההסדרים כפי שנקבעו בחוק זה.

נוהלי פיקוח

(ב) אין בקביעת נהלים כאמור בסעיף זה כדי לגרוע מחובת רשות מקומית לעניין שמירה על בריאות הציבור בהתאם לסמכויותיה וחובותיה לפי דין.

251. (א) מנהל שירות המזון רשאי להורות בנוהל על חובת מפקח לפי חוק זה לרווח לגורם שעליו יורה המנהל על הפעלת סמכויותיו לפי חוק זה.

חובת דיווח

(ב) רשות מקומית תודיע למנהל שירות המזון על חקירה של עבירה לפי חוק זה שפתחה בה ועל כתב אישום שהוגש עקב חקירה כאמור, לא יאוחר מ-14 ימים ממועד פתיחת החקירה או הגשת כתב האישום, לפי העניין.

(ג) מפקח יהיה חייב בדיווח לגורם שעליו יורה מנהל שירות המזון, בנוהל.

252. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו, ובהתקיים כל אלה, לפי העניין :

חובת הזהדות

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ;

(2) בעת ביצוע סמכויותיו לפי סעיף 248 – הוא לובש מדי מפקח בצבע ובצורה שהורה השר לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה ;

(3) יש בידו תעודה החתומה על ידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

253. חובת הזהדות לפי סעיף 252 לא תחול אם קיומה עלול לגרום לפגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר, ובלבד שאם חלפה הנסיבה שבשלה לא קיים המפקח את חובת הזהדות כאמור בסעיף זה, יקיים המפקח את החובות כאמור מוקדם ככל האפשר.

פסור מחובת הזהדות

254. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה במפעל שלגביו הוסמך מפקח כאמור בסעיף 244(5), יהיו נתונות לו הסמכויות לפי סעיף 246, ובלבד שסמכויות לפי סעיף 246(4) לא יופעלו במקום שבו מוכרים מזון.

סמכויות למפקח
רפוא וטרינר

255. על אף האמור בכל דין, קנס שהוטל בבית המשפט עקב הפעלת סמכותו של מפקח שהוא עובד הרשות המקומית והוגש באמצעות תובע עירוני, ישולם לקופת הרשות המקומית.

ייעוד קנסות

פרק י': עונשין

256. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

עונשין

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק א' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 5(א)(5);

(3) מייצר, מייבא או מוכר בשר כבשר טרי, כבשר מיושן, כבשר מיושן קפוא או כבשר קפוא שלא בהתאמה למהותו, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(4) מייצר, מייבא או מוכר בשר מעובד, שאינו מסומן בהתאמה לסוגו, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);

(5) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(א);

(6) עושה שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו חלף, בניגוד להוראות סעיף 12(ב);

(19) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לבשר גולמי, מבית קירור או מתחנת הסגר ברכב הובלה שאינו כולל מערכת בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב, בניגוד להוראות סעיף 183;

(20) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה שברכב, או מוביל מוצר בשר ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 186;

(21) מוציא מוצר בשר ממפעל בשר, ממפעל לשחיטת בשר, מבית קירור או מתחנת הסגר, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה, בניגוד להוראות סעיף 229;

(22) מוציא מוצר בשר מאתר מכירה לאתר מכירה אחר, ליצרן או לבעל היתר הפעלה, בתקופת המעבר, ברכב הובלה שאינו כולל מערכות בקרת טמפרטורה, תיעוד והתרעה על תקלות בטמפרטורה או מוביל מוצר בשר בתקופת המעבר, ברכב כאמור, בניגוד להוראות סעיף 237;

(23) מפריע למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון בניגוד לתקנות המנויות בחלק ב' של התוספת השנייה, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד להוראות סעיף 5(א)(1) עד (4), (6) ו-7(7);

(3) מייצר, מייבא או מוכר מזון שיש בו ליקוי במידה שעלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו, בניגוד להוראות סעיף 6;

(4) מציע לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום, ועלול לפגוע בבריאותו של אדם, בניגוד להוראות סעיף 7;

(5) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, בניגוד להוראות סעיף 8(א);

פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)*

חא"י, פרק ל"ד
מס' 33 לשנ' 1927

פקודה הקובעת הוראות בנידון חקירה מוקדמת של עדים, זיהויים של אסירים, וקבלת תעודות של בדיקות כימיות בתורת עדות בקשר עם הנהלת הצדק במשפטים פליליים.

1. פקודה זו תיקרא פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות).

השם הקצר

חלק א'

מס' 30 לש' 1945

חקירה מוקדמת של עדים

2. (1) קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, או כל קצין אחר או סוג אחר של קצינים המורשים בכתב, בדרך כלל או במיוחד, על ידי שר המשפטים, לערוך חקירות על ביצוע עבירות, רשאי לחקור בעל-פה כל אדם המכיר, לפי הסברה, את עובדותיה ונסיבותיה של כל עבירה, שעליה חוקר אותו קצין משטרה או אותו קצין מורשה אחר כנ"ל ורשאי הוא לרשום בכתב כל הודעה, שמוסרה אדם הנחקר כך.

חקירת עדים ע"י קצין משטרה וכו' מס' 32 לש' 1944

(2) אדם, הנחקר כך, יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו בשעת החקירה אותו קצין משטרה, או קצין מורשה אחר כנ"ל, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת אשמה פלילית.

3. (1) משנרשמה כל הודעה כזאת בכתב, תיקרא בפני האדם שנחקר, והלה יתבקש לחתום עליה, ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש לטבוע בה את סימנו.

הודעת עד תירשם בכתב מס' 32 לש' 1944

(2) אם יסרב לחתום על ההודעה או לטבוע בה את סימנו, ירשום קצין המשטרה, או קצין המורשה כנ"ל הערה בשולי ההודעה הכתובה כי מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או לטבוע בה את סימנו ומה סיבת סירובו, אם בירר אותה.

(3) לאחר מכן יחתום קצין המשטרה, או הקצין המורשה האחר כנ"ל, על ההודעה שבכתב; ובכל הליכים נגד האדם המוסר את ההודעה, על שלא השיב נכונה על כל שאלה שהוצגה לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או כל אחת ואחת מהן.

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969*

פרק ראשון: פרשנות

<p>1. בקודה זו – "שופט" – שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי; "חפץ" – לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים; "מחשב", "חומר מחשב" ו"פלט" – כהגדרתם בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995.</p>	<p>הגדרות (תיקון מס' 6 תשנ"ה-1995) (תיקון מס' 6 תשנ"ה-1995)</p>
<p>פרק שלישי: חיפוש</p>	
<p>23. רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן – צו חיפוש) אם – (1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר; (2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא-חוקית; (3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו.</p>	<p>צווי חיפוש (תיקון מס' 4 תש"ס-1980)</p>
<p>24. (א) צו חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם – (1) לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו; (2) לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום ונחזה כמי שיש לו, או שהיתה לו, יד בעבירה שנעברה, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו. (ב) מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה ייעשה בו, כפי שיראה לנכון.</p>	<p>סמכות לפי צו חיפוש הנוהל בעריכת חיפוש (תיקון מס' 12 תשס"ה-2005)</p>
<p>26. (א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם – (1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך; (2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים; (3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך. (ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי של המשטרה יקבע הוראות נוספות לענין חדירה לחומר מחשב לצורך שמירה על הפרטיות ועל שלמותו של חומר המחשב; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי של המשטרה או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך.</p>	<p>רשימת החפצים שנמצאו נוכחות התופש מותרת</p>
<p>27. רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם.</p>	
<p>28. תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.</p>	

פרק רביעי: תפיסת חפצים

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.
- (ב) על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.
- (12) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.
- (תיקון מס' 6 תשנ"ה-1995)
- (ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף זה.
- (תיקון מס' 12 תשס"ה-2005)
- 32א. (א) לבקשת אדם המשתמש במחשב שנתפס לפי הוראות חוק זה או שיש לו חומר מחשב במחשב כאמור, תאפשר לו המשטרה לקבל העתק מחומר המחשב הדרוש לו, בתוך ארבעה ימים מיום התפיסה; קצין בדרגת סגן ניצב או בדרגה גבוהה מזאת רשאי להורות שמסירת ההעתק תידחה, ולחזור ולהורות על כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על ארבעה ימים וזרך כל תקופת הדחיה לא יעלה על 16 ימים; בית משפט שלום רשאי בנסיבות מיוחדות לצוות שמסירת ההעתק תידחה לתקופה נוספת, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על 15 ימים.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו רשאי שלא לאפשר מסירת העתק כאמור אם סבר כי קיים חשש סביר שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה.
- (ג) העתקת חומר המחשב תהיה במקום שהמשטרה הועידה לכך, ותבצע בידי בעל תפקיד מיומן כאמור בסעיף 23א.
- (ד) על דחיית בקשה לקבל העתק מחומר מחשב לפי סעיף זה רשאי מי שהגיש בקשה לפי סעיף קטן (א) לערור לפני בית משפט שלום.
33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.
34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן – שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו.
35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.
36. הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשאי בית המשפט, בין בפסק דינו בענין הנדון ובין בצו מיוחד, לצוות מה ייעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר, ולא לגרוע מהן.
37. הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר באותו חפץ או לגביו, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה משפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו
- שמירת התפוס
- מסירת התפוס לפי צו
- חזרת התפוס על ידי המשטרה
- הכרעת בית-המשפט בתפוס
- חפץ שלא הוגש כראיה

- נלקח.
38. היה החפץ בעל חיים או מצרך שעלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית משפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט.
- 38א. (א) שוטר מוסמך, אדם שהחפץ נלקח ממנו או תובע זכות בחפץ רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי פרק זה, לפני בית המשפט המחוזי אשר ידון בערר בשופט אחד.
- (ב) על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שיודון בערר בשופט אחד, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון.
- (ג) ערר או בקשת רשות לערור כאמור בסעיף זה, לפי העניין, יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט; ניתנה רשות לערור כאמור בסעיף קטן (ב), תוגש הודעת הערר בתוך 30 ימים מיום מתן הרשות לערור; ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועדים האמורים מטעמים שיירשמו.
39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.
- (ב) ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.
- (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגור הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.
40. היה אדם שאיננו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.
41. נמכר החפץ שהוחלט למסרו כאמור בסעיף 40, יבואו דמי מכרו במקומו; אבד החפץ – רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בנוזיקין בסכום שיקבע.
42. (א) חפץ או דמי מכרו, שעל המשטרה להחזירו לאדם לפי חוק זה, והאדם נדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא יעשה כן תוך ששה חדשים מיום שנמסרה לו הדרישה, או שתוך ששה חדשים מן היום שבו חייבת המשטרה להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקידה סבירה לגילוי – רואים אותו כנכס ללא בעלים והוא יחולט לאוצר המדינה.
- (ב) לענין סעיף זה משלוח דרישה בדואר רשום, לפי המען שמסר האדם במשטרה, ישמש ראיה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלוחה.
- פרק חמישי: הוראות כלליות
45. אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חפשית ויתן כל הקלה סבירה; נדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוח.
46. חיפוש אצל אשה לפי פקודה זו לא ייעשה אלא על ידי אשה.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים